1965 AUG 9.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

55. évfolyam, 186. szám — Ára: 60 fillér — Vasárnap, 1965. augusztus 8.

Újfajta közszellem egyenlete

Volt egy fiatalember Csepelen, a Motorkerékpárgyárban, ügyes kezű, jó szerelő, egyébként amolyan vidéki ember a budapesti gyárban, akit éveken át sürgetett, perceinek beosztására késztetett a menetrend, a vonat. Mégpedig olyanformán, hogy a munkaidő végét jelző dudaszó őt már tisztára fürödve, felöltözve találta, s amikor társai csak éppen a szerszámot zárták a fiókba, a fiatalember már ráütötte bélyegzőkártyára az időt. Társai többször említették neki ezt a nagy sietséget, még azt is, hogy szocialista — többszörösen is kitüntetett — brigád érdemes tagjához nagyobb fegyelem, a drága percek gyümölcsözőbb értékesítése illenék — mindhiába.

Történt pedig, nem is olyan régen, hogy a gyár vezetői három kiváló brigádot, három összeforrott kollektíva nyolcvanöt tagját azzal a bizalommal tisztelték meg, hogy bevonták a bélyegzőkártyákat: oly bizonyosra vették a tökéletes pontosságot, a teljes fegyelmet, hogy feleslegessé minősítették az ellenőrzésnek ezt a formáját. Azóta ez a nyolcvanöt ember kezdés előtt csupán jóreggelt köszön a portásnak, s munkájához siet.

Talán mondani is felesleges, hogy fiatalemberünk is egy a nyolcvanöt között: már neki sem kell elszámolnia perceivel a bélyegzőkártyán. S lám, változás történt. Manapság, ha megszólal műszak végén a gyári kürt, a szerelőműhelyben egy vidám „itt vagyok" kiáltást hallani. A fiatalember jelez, nevet, s a víg társaság együtt indul a mosdóba.

Ennyi a történet. S ami belőle különösen elgondolkoztató, az egyszerre három dolog is. Az egyik: a fegyelem, a másik: a bizalom, s a harmadik: a kettő szerencsés és cselekvésre serkentő találkozása.

A fegyelemről régebben, most is sok szó esett és esik. Olyan elemi része ez a mindennapi életnek, amely ha teljes, forintokat és milliókat szül, ha meglazul, egyénnek-közösségnek egyaránt kellemetlenséget, kárt okoz. Hiányaira, a javítani valókra nyomatékkal utalt a decemberi párthatározat is. Sok év tapasztalatából tudjuk, ismerjük a lazulás okait: a szervezetlenséget, az elégtelen emberi meggyőző szót, a hiányos munkafeltételeket, kapcsolatokat a műhelyekben. S ismerjük erősítésének sokféle módját, eszközét, néhányat közülük nem szívesen alkalmazunk, mert például ki az, aki szereti az adminisztratív eljárásokat, a fegyelmezés ugyan egyszerű, olykor ideig-óráig célra is vezető eszközeit? Szívünkhöz, elveinkhez sokkal közelibb egy másfajta, tartós eredménnyel, hosszú időre szóló sikerrel buzdító mód. S ez az,amikor az együtt dolgozó emberek szót értenek, jó meggyőződéssel vállalják a fegyelmet, mert felismerik, hogy az nekik, s gyáruknak nemkülönben hasznos, kedvező.

Évek során gyakran hallottunk egy-egy munkásról, akinek nem kellett bélyegzőkártyát használnia. Történetünk, amelynek főhőse az a bizonyos fiatalember, ennél már lényegesen többről beszél, előremutatóbb. Ez már azt bizonyítja, hogy a kötelező fegyelem mellett létezik — új közszellemként — egy másik, egy magasabbrendű is. Ennek tartalma az, hogy a dolgozó ember méltóbbnak tartja emberi rangjához a pontosságot, a tisztes fegyelmet, mint a lazaságot, az alkotó idő mihaszna pazarlását. S ez nagyszerű, jövőből érkező jelzés már abból az időből, amikor az ember legfőbb belső igénye, életszükséglete a hasznos, a közösséget szolgáló tevékenység lesz.

Attól persze még messze vagyunk, hogy ilyen kívánságot mércéül állítsunk. Két dolog viszont már most találkozhat, s akkor az eredmény feltétlenül e cél felé mutat. Mert a fegyelem önmagában ugyan sok, de nem minden, és főleg: nem elég. Kell az is, eelengedhetetlen feltételként, hogy a vezető, aki a fegyelmet kívánó embereket irányítja, felismerje és bizalommal támogassa ezt a törekvést. Egy újfajta közszellem szinte matematikai képlete ez, olyan egyenlet, amelynek egyik oldalán a kettő összege, a másikon pedig szinte beláthatatlan lehetőség áll. Még a legnagyobb, legértékesebb, legbonyolultabb lehetőség: az ember magatartásának és gondolkodásmódja változásának lehetősége is — elég csak történetünk hősére utalni.

Ahogy mondani szoktuk, kettőn áll a vásár: a fegyelmet vállaló emberen és a bízó vezetőn. Ha bármelyik is hiányzik, az egyensúly felborul. Ám ha találkozik a két lényeges elem, nagyszerű célok valósulhatnak meg.

LANTOS LÁSZLÓ

Épülnek az új vízművek

Napi 30 ezer köbméter víz
Tovább korszerűsítik a csőhálózatot

Szegeden különösen az utóbbi években jelentősen fejlődött, tökéletesedett a vízellátás. Mutatja ezt az is, hogy a vízmű ma már általában naponként több mint 30 ezer köbméter vizet tud szolgáltatni a lakosságnak, az üzemeknek és a különféle intézményeknek, szemben a néhány évvel ezelőtti 18 ezer köbméterrel. Nincs vízhiány a városban a legforróbb nyári napokon sem, s a legfelsőbb emeleteken nem apadnak ki a csapok.

A város vezetése az országos hatáskörű szervek, közte az Országos Vízügyi Főigazgatóság támogatásával

a jelenben és a jövőben is nagy gondot fordít a vízellátás általános fejlesztésére, korszerűsítésére.

A fejlődő Szegednek: az új lakásoknak és a termelésbe lépő új üzemeknek sok víz kell. A város nyomócsőhálózata öreg, avult, s a már régebben megkezdett rekonstrukciója, korszerűsítése a rendelkezésre álló anyagiaknak megfelelően napirenden van, és ugyancsak évekre ad halaszthatatlan, nagy összegekbe kerülő munkát.

A vízszükségletek kielégítéséért új vízművek épülnek.

E nagyszabású munkák sok millió forintba kerülnek, s megvalósításuk fokozatosan, több ütemben éveken át tart — adott tájékoztatót Tóth József, a városi tanács építési és közlekedési osztályának vezetője.

A 3-as számú vízműtelep az Északi városrészben, az Öthalmi út mentén valósul meg.

Négy kútcsoportja 12 kúttal készen van és naponként 8 ezer köbméter víz szolgáltatására alkalmas. Természetesen az új kútcsoportok már a város vízellátását szolgálják. A 3-as vízműnél ezután még három újabb kútcsoportot létesítenek. Jelenleg a Szegedi Víz- és Csatornamű Vállalat dolgozói az ötödik kútcsoport első kútját fúrják. Az idén — az elgondolások szerint — még másik két kutat is fúrnak. Jövőre folytatják a munkát és úgy tervezik, hogy 1967-ben teljesen befejezik a 3-as vízmű építését. A jövő munkálatai között két, egyenként 1500 köbméteres víztározó megteremtése is szerepel.

Az 5-ös számú vízmű a külső nyugati iparövezetben, a Dorozsmai út mentén lesz

— mint erről már hírt adtunk. Itt első ütemként az első kútcsoport három kútja már korábban vizet ad a városi hálózatba. Ennek a kútcsoportnak a napi teljesítőképessége megközelíti a 6000 köbmétert. Az 5-ös számú vízmű építését tovább folytatják majd és a következő években fejezik be.

A két épülő új vízmű már eddig üzembe lépett kútjai több vizet adnak, mint amennyit szolgáltattak az összes berendezések a felszabadulás előtt Szegeden.

Húsz esztendővel ezelőtt ugyanis a vízművek a városnak 10 ezer 167 köbméter vizet tudott szolgáltatni naponként. A víztermelés 1963 végén 26 ezer 245 köbméterre nőtt naponként, ma pedig — mint már írtuk — meghaladja a 30 ezer köbmétert.

Szegeden a nyomócsőhálózat felújítására, korszerűsítésére az idén 2 millió 600 ezer forint jut.

Többek között már megvalósult a Juhász Gyula utca nyomócső-hálózatának felújítása, korszerűsítése, s most készült el ez a munka a Csemegi utcában és a Marx tér két oldalán is. A kutak felújítására 200 ezer forintot fordítanak. A kerületi tanácsok az idén a községfejlesztési alapból több mint 800 ezer forintot költenek a vízszolgáltatás további tökéletesítésére.

Indiai timföldgyár magyar tervek szerint

India egyik legújabb nagy ipartelepének építésében magyar szakemberek is részt vesznek. A Madhya Pradesh államban Korba mellett létesítendő timföldgyár tervei Budapesten az Alumíniumipari Tervező Intézetben készülnek. A tervek elkészítésére, illetve szállítására tavaly kötött szerződést a Chemokomplex Külkereskedelmi Vállalat. A gyár évente 120 ezer tonna timföld előállítására lesz alkalmas.

A napokban Budapestre látogatott az alumíniumipar főfelügyeletét is ellátó Indiai Acél- és Bányaügyi Minisztérium államtitkára, N. C. Shrivastava. Az államtitkár a magyar szakértőkkel megbeszéléseket folytatott az indiai alumíniumipar fejlesztésének kérdéseiről, különös tekintettel a magyar közreműködéssel épülő timföldgyárra. N. C. Shrivastava V. V. Patel, az Indiai Köztársaság magyarországi nagykövete társaságában megtekintette az ajkai timföldgyárat és alumíniumkohót és az inotai alumíniumkohót.

Érdeklődők százai — a kapun kívül

Forró siker a Bánk bán búcsúelőadásán — Ma érkezik az angol művészegyüttes

Forró fesztiválnapja volt tegnap Szegednek. Egyrészt azért, mert a látogatók legnagyobb idei tömege tette próbára a szegedi szervezettséget, másrészt a siker is forró volt a Bánk bán búcsúelőadásán, melynek közönségét szinte teljesen az Állami Biztosító önsegélyző csoportjainak az egész országból érkezett tagjai tették ki. Ez volt az a „ház" az idei programban, melynek jegyei már áprilisban elkeltek. Így történt meg, hogy százak és százak nem juthattak be a nézőtérre, akik jegyet szerettek volna váltani. Sok külföldinek is csak sajnálkozást vagy vigasztalást nyújthattak a szervezők, s ez már így igérkezik a teljes további programra.

Számos hivatalos vendég is érkezett a Bánk bán sorrendben utolsó előadására. Megtekintette az operát Jurij *Mengyelev*, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese és *Zágor* György, hazánk belgrádi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete is.

A hét végi nagy vendégforgalom ma ismét „tetőzik", Szeged most is hét-nyolcezer vendéget vár. Különösen élénk a jugoszláv—magyar határforgalom. Röszkénél eddig a kedvezményes utazási lehetőség keretében mintegy tízezren jöttek hozzánk látogatóba.

A mai nap eseményei között említésre méltó még, hogy ma délután érkezik Szegedre az az angol művészegyüttes, amely a West Side Story-t mutatja be a szabadtéri játékokon. Minthogy a jövő héten előadás nem szerepel a Dóm téri programban, az együttes zavartalanul és folyamatosan folytathatja Londonban megkezdett próbáit.

Megkezdődött a tápéi olajkutatás

Alig néhány hete, hogy az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt vezérigazgatója, Bese Vilmos bejelentette, hogy a Tápén feltört olaj nyomán rövidesen nagyobb arányú kutatásokhoz kezdenek a környéken, s a Nagy-Alföldi Kőolajfúrási Vállalat szegedi üzemegysége azóta már túl is van az új „honfoglaláson".

Az olajkút — mely mellett a feketéllő fák és a letarolt föld még mindig emlékeztetnek a kitörés izgalmas óráira — most békés nyugalommal várja az olajtermelés megkezdését. A bányászok ugyanis elvégezték, ami rájuk tartozott: a kút bármikor felnyitható és elzárható fejét felszerelték. A gázleválasztót már a helyszínre szállították.

Bár a tápéi olajkitörés váratlan volt, mégsem mondható véletlennek, hiszen tőle nem messze, Algyő határában már akkor is kutatta a föld mélyét egy nagyteljesítményű fúrótorony. Ezen a helyen jelenleg már kétezer méter alatt járnak a bányászok, s több olyan tárolóréteget is találtak, melyből kőolaj vagy földgáz hozható a felszínre.

A két kút között összesen hat új fúrás helyét jelölték ki, azét a bevezetőben említett fúrását is, ahol már egy hete teljes üzemmel dolgoznak. Ez a kút az Algyő II-es nevet kapta, mivel közigazgatásilag ez a terület már Algyőhöz tartozik. A bányászok itt 900 méter mélységnél tartanak, s körülbelül két hét múlva érkeznek el az 1900 méterhez, melynél az olaj vagy a gáz várható. Még az ősz folyamán lefúrják a többi kutat is, úgyhogy rövidesen öt fúró, illetve befejező berendezés dolgozik majd ezen a tájon.

A Tápé, illetve Algyő környéki kutatásoknak az a feladatuk, hogy pontos képet adjanak az itt rejtőző kőolaj- és földgázkincsről.

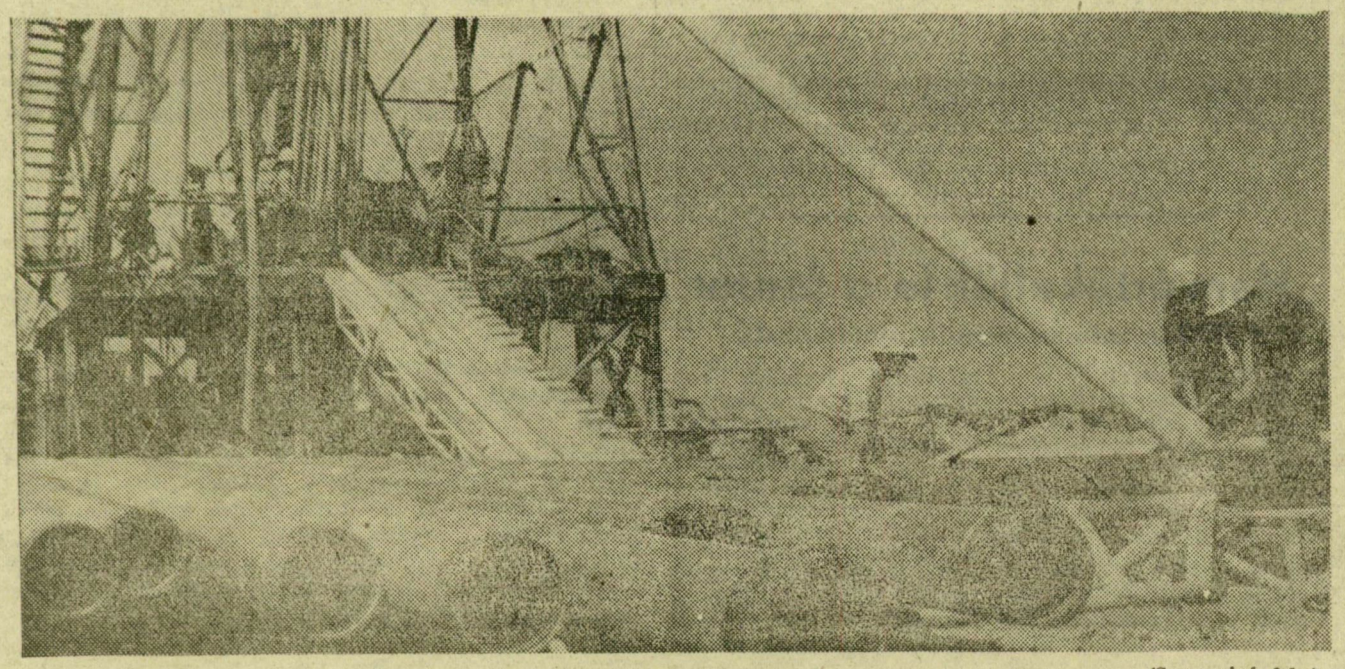

(Somogyiné felv.)

Az új tápéi olajkútfúrásnál béléscsövet húznak be a fúrótorony alá

Szabadkaiak tapasztalatcseréje Szegeden

Tegnap, szombaton a kora reggeli órákban társas gépkocsival Szegedre érkezett a szabadkai közlekedési vállalat 60 dolgozója. A küldöttséget, amelynek *Gábrity Remija*, a szabadkai közlekedési vállalat igazgatója a vezetője, *Csiszár Károly*, a 10-es AKÖV igazgatója és *Peták József*, a Szegedi Közlekedési Vállalat igazgatója fogadta. Ezután a vendégek a várossal ismerkedtek, majd megkezdődött *a szakmai tapasztalatcsere* a Szegedi Közlekedési Vállalat vezetőivel, dolgozóival.